

جغرافیا و آمایش شهری - منطقه‌ای، شماره ۲۲، بهار ۱۳۹۶

وصول مقاله: ۱۳۹۵/۳/۲۱

تأثیرگذاری: ۱۳۹۵/۹/۱۳

صفحات: ۵۷ - ۷۰

ناحیه‌بندی و تحلیل بارش‌های نواحی مرکزی ایران با استفاده از روش‌های زمین آمار

دکتر عبدالله فرجی^۱، مهدی دوستکامیان^۲، فاطمه قهرمانی^۳، زهرا ریبعی^۴، احسان رشید بیگی^۵

چکیده

هدف از این مطالعه، ناحیه‌بندی و تحلیل چرخه‌های بارش نواحی مرکزی کشور است. بدین منظور از ۲۹ متغیر اقلیمی برای ۷۲ ایستگاه سینوبتیکی و کلیماتولوژی، طی دوره آماری از سال‌های ۱۳۵۹ تا ۱۳۹۰ استفاده شده است. برای دست‌یابی به این هدف، ابتدا با استفاده از روش‌های زمین‌آمار، پایگاه داده‌ای به ابعاد $29 \times 29 \times 3673$ کیلومتر تشکیل شده است. سپس به‌منظور ناحیه‌بندی اقلیمی از روش‌های تحلیل خوش‌های و تحلیل ممیزی بهره گرفته شده است. به‌منظور آشکارسازی چرخه‌های نهان و آشکار بارش هریک از نواحی، از تحلیل طیفی (تحلیل همسازه‌ها) استفاده شده است. داده‌های حاصل از متغیرهای اقلیمی انتخاب شده به روش تجزیه خوش‌های ادغام وارد، موردن بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت که پس از ترسیم دندروگرام چهار پنهان اقلیمی (۱- ناحیه‌ای بارش زیاد، دمای بسیار کم و رطوبت زیاد؛ ۲- بارش متوسط، دمای کم و رطوبت متوسط؛ ۳- بارش بسیار کم، دمای بسیار زیاد و رطوبت بسیار کم؛ ۴- بارش کم، دمای زیاد و رطوبت کم) شناسایی شد. به‌منظور ارزیابی نتایج حاصل از تجزیه خوش‌های، از روش تحلیل ممیزی و آزمون تفاضل میانگین استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل ممیزی نشان داد که ۹۸/۸۷ درصد از ایستگاه‌ها به‌طور صحیح در گروه مربوط به خود قرار گرفته‌اند. نتایج حاصل از اعمال تحلیل چرخه‌های بارش هر یک از این نواحی نشان داد که در هر چهار گروه، بیشتر چرخه‌های کوتاه‌مدت ۲ تا ۴ ساله حاکم بوده است؛ با وجود این، متنوع‌ترین چرخه‌ها در ناحیه یک، به‌دلیل عواملی مانند مجاورت با آب‌های خلیج فارس و قرارگیری در سایه ناهمواری‌های زاگرس، رخ داده است.

کلید واژگان: ناحیه‌بندی، بارش، زمین‌آمار، تحلیل تشخیص.

abfaraji@znu.ac.ir

s.mehdi67@gmail.com

ghahramani_fg@yahoo.com

zahra_rabiee@znu.ac.ir

ehsan.rashidbeigi@gmail.com

6. Ward

۱- استادیار اقلیم شناسی - دانشگاه زنجان

۲- دانشجوی دکتری تغییر اقلیم - دانشگاه زنجان (نویسنده مسؤول)

۳- کارشناس ارشد آب و هواشناسی سینوبتیک - دانشگاه زنجان

۴- کارشناس ارشد آب و هواشناسی سینوبتیک - دانشگاه زنجان

۵- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی - دانشگاه زنجان

آماری، اقلیم‌شناسان به دنبال استفاده از روش‌هایی می‌باشند که با حداقل خطا، واقعیت‌های موجود در پهنه‌های اقلیمی را آشکار سازد (منتظری، ۱۳۹۰؛ ۱۳۸۴؛ ۱۳۸۵-۱۷۱۶۹؛ مسعودیان و عطایی، ۱۳۸۴: ۱۲-۱)؛ بنابراین با گذشت زمان و پیدایش رایانه‌ها و نرم‌افزارهای خاص اقلیمی و مهمتر از همه، افزایش تعداد ایستگاه‌های هواشناسی و تولید داده‌ها در مقیاس‌های ساعتی، مورد استقبال محققان جدید قرار گرفته است و برای شناخت نواحی اقلیمی از طبقه‌بندی‌های نوین مانند تحلیل عاملی، تحلیل مؤلفه‌مبنای استفاده می‌شود (موحدی و همکاران، ۱۳۹۱: ۷۳-۶۴). امروزه در خارج و داخل ایران، از این روش‌های نوین به منظور شناسایی و طبقه‌بندی اقلیم‌های مختلف کاربرد زیادی پیدا کرده است؛ به طوری که می‌توان با استفاده از این روش‌ها، مکان‌های جغرافیایی مشابه را شناسایی کرد. از اواسط قرن گذشته، افراد مختلفی در سطح دنیا طرح‌های طبقه‌بندی اقلیمی زیادی ارائه کرده‌اند که در جهان در سطح میکرو و ماکرو به کار برده شده است. در این میان، طرح‌های طبقه‌بندی کوپن (۱۳۹۱) و تورنیت وایت (۱۹۳۱ و ۱۹۴۸) معروفیت جهانی دارند و محققان مختلف در سطح دنیا از آن برای طبقه‌بندی مناطق استفاده کرده‌اند (حیدری و علیجانی، ۱۳۷۸: ۷۴-۵۷). در ایران نیز برای شناسایی و طبقه‌بندی نواحی اقلیمی مختلف، مطالعاتی صورت گرفته است. سلیقه و همکاران (۱۳۸۷) در تحقیقی به منظور پهنه‌بندی اقلیمی استان سیستان و بلوچستان، با استفاده از روش تحلیل عاملی دریافتند که اقلیم سیستان و بلوچستان ساخته عوامل رطوبت جویی، بارش، تابش و حرارت است که باعث ایجاد ۵ ناحیه اقلیمی در این استان می‌شود. خسروی و آرامش (۱۳۹۱) در تحقیق دیگری به منظور پهنه‌بندی اقلیمی استان مرکزی با استفاده از تحلیل عاملی-خواهای بهره گرفتند. شیرانی و همکاران (۱۳۸۸) در تحقیق خود به منظور پهنه‌بندی اقلیمی استان یزد با استفاده از روش‌های تحلیل خواهای و تحلیل عاملی، دریافتند که اقلیم استان یزد از عوامل

مقدمه

اقلیم، ترکیبی از عناصر هوا در یک ناحیه معین است که معمولاً برای دوره‌ای که چند دهه را دربر می‌گیرد، اندازه‌گیری می‌شود؛ بنابراین تنها با استناد به چند عنصر دما، فشار و جریان بادها یا فقط میزان رطوبت اتمسفر محلی و بارندگی‌های جوی نمی‌توان به بررسی و شناخت اقلیم یک ناحیه پرداخت. آنچه که مناطق اقلیمی متفاوت را از هم متمایز می‌کند، نحوه ترکیب عناصر اقلیمی و میزان اهمیت آنهاست. برای یک طبقه‌بندی اقلیمی کامل، می‌بایست نحوه تأثیر همه پدیده‌ها و فرایندهای جوی بر یکدیگر مورد بررسی قرار گرفته و اطلاعات مربوط به وضعیت کمی عناصر اقلیمی در ارتباط با زمان تهیه شود (جعفرپور، ۱۳۸۶: ۳).

ناحیه‌بندی و طبقه‌بندی در طی دوره زمانی طولانی در تمام زمینه‌های علم جغرافیا همواره مورد نظر بوده است. هرچند اولین تلاش‌ها در این زمینه در آب و هواشناسی صورت گرفته، اما تعیین مرز بین مناطق مختلف اقلیمی به صورت یک مشکل باقی مانده است (حیدری و همکاران، ۱۳۷۸: ۷۴-۵۷). تنوع حاصل منشأ عناصر اقلیمی در پهنه اقلیمی ایران به خصوص نواحی مرکزی ایران بسیار زیاد است؛ برای مثال تنوع منشأ بارش در نقاط مختلف ایران سبب شده است تا در هر منطقه مقدار ریزش‌های جویی و زمان بارش متفاوت باشد (مسعودیان و کاویانی، ۱۳۸۷: ۱۲۶). جدیدترین مطالعات در زمینه ناحیه‌بندی توسط عساکر و دوستکامیان (۱۳۹۳) انجام شده است. وی با استفاده از ۲۴۱۲ پارامتری به ناحیه‌بندی آب قابل بارش جو ایران پرداختند که نتایج نشان داد، ایران به لحاظ آب قابل بارش در سه بخش قابل تقسیم است. در این تقسیم‌بندی نواحی مرکزی ایران به لحاظ مقدار آب قابل بارش در ضعیفترین نواحی قرار گرفته است. با وجود این، مرزبندی و تفکیک زمانی-مکانی به واحدهای نسبتاً مستقل از یکدیگر براساس یک یا چند معیار مفروض همواره در کانون توجه جغرافی دانان بوده است. امروزه با استفاده از تکنیک‌های نوین

بوده است؛ گاهی تأثیر آنها به اندازه‌ای زیاد است که باعث پیدایش تغییرات دوره‌ای و تغییرات دیگر می‌شود. کلیه روش‌های توصیف، تحلیل و پیش‌بینی روند مشاهدات و نیز تکنیک‌های ترسیمی وابسته، در زمرة رویکردهای زمانی تحلیل سری‌های زمانی است در این صورت، تحلیل سری زمانی براساس ضرایب خودهمبستگی را تحلیل در رویکرد زمان می‌گویند. دانشمندان زیادی همچون ارله^۱ و همکاران (۱۹۹۹)، گیل^۲ و همکاران (۲۰۰۱)، اولسن^۳ و همکاران (۲۰۰۸)، سعی در معرفی روش‌های مختلف این تکنیک داشته‌اند. در ایران با استفاده از این تکنیک مطالعات انجام شده است، اما این مطالعات بیشتر به صورت ایستگاهی بوده است. از این‌رو، هدف از این مطالعه ضمن اینکه تعیین ناحیه‌بندی اقلیمی است، به تحلیل چرخه‌های بارش هریک از نواحی پرداخته شده است.

داده‌ها و روش‌شناسی

در این مطالعه به منظور طبقه‌بندی اقلیمی و تحلیل چرخه‌های نواحی مرکزی از ۲۹ پارامتر اقلیمی (روزهای ابری، آسمان صاف، روزهای با بارندگی ۱ میلی‌متر و بیشتر، روزهای با بارندگی ۵ میلی‌متر و بیشتر، روزهای با بارندگی ۱۰ میلی‌متر و بیشتر، روزهای همراه با توفان تندی، روزهای با دمای ۲۱ درجه و بالاتر، روزهای با دمای ۳۰ درجه و بالاتر، روزهای با دمای -۴ درجه و کمتر، روزهای همراه با حداکثر بارندگی، فشار، مجموع بارندگی ماهیانه، مجموع ماهیانه ساعت‌آفتابی، روزهای همراه با بارش بیشتر از صفر، میانگین حداقل رطوبت نسبی، میانگین حداكثر دمای روزانه، میانگین، حداكثر رطوبت نسبی، میانگین رطوبت نسبی، رطوبت نسبی در ساعت ۰۳ گرینویج، رطوبت نسبی در ساعت ۰۹ گرینویج، رطوبت نسبی در ساعت ۲۱ گرینویج، سرعت باد، فشار بخار آب، حداقل دمای روزانه، حداكثر دمای صفر و

ناحیه‌بندی و تحلیل بارش‌های نواحی مرکزی ایران با استفاده از

بارش، دمای گرمایشی، گردوغبار، باد و رطوبت مؤثر شده است. غیور و منتظری (۱۳۸۳) در مطالعه دیگری به منظور پهنه‌بندی رژیم‌های دمایی ایران که با اعمال تحلیل خوش‌های سلسه‌مراتی (پایگانی) و روش ادغام (وارد) صورت گرفت، سه قلمرو اصلی رژیم دمایی کشور قلمرو جنوب را مشخص کردند. موحدی و همکاران (۱۳۹۱) در مطالعه خود در جهت پهنه‌بندی نواحی اقلیمی استان خوزستان که با اعمال تحلیل عاملی انجام دادند دریافتند، چهار عامل گرمایی، بارش زمستانی، بارش پاییزی و بارش رطوبتی باعث ایجاد ۵ پهنه‌اقلیمی در استان خوزستان می‌شود. نظری‌پور و سعیدآبادی (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای به منظور تعیین فصول اقلیمی زاهدان با روش تحلیل خوش‌های دریافتند که چهار فصل اقلیمی متمایز و متفاوت از فصل تقویمی بر زاهدان حاکم است. منتظری (۱۳۹۰) در تحقیق دیگری به منظور شناسایی فصول دمایی ایران با استفاده از تحلیل خوش‌های دریافت که دمای ایران از نظر زمانی به سه فصل چهار ماهه قابل تغییک است. فصل سرد که شامل یک دوره ۴ ماهه، فصل گرم یک دوره ۴ ماهه و فصل معتدل که شامل دو دوره ۲ ماهه است. حیدری و علیجانی (۱۳۷۸) در مطالعه‌ای به منظور طبقه‌بندی اقلیمی ایران با استفاده از تکنیک‌های آماری چند متغیره، ۳ عامل رطوبت، دما و جهت‌گیری باد را مورد تحلیل عاملی قرار داده و ناحیه اقلیمی همگن را برای ایران شناسایی کردند. علم اقلیم‌شناسی اغلب نتایج مشاهداتی را که در طی زمان (مکان) (سری‌های زمانی) روی داده‌اند، مطالعه می‌کند. مطالعه سری‌های زمانی طولانی مدت عناصر اقلیمی نقش مهمی در مطالعات اقلیمی و کشف نوسانات و تغییرات (پذیری) در طبیعت این عناصر بازی می‌کند. در هر سری زمانی، رفتار دیگری وجود دارد که آن را تغییرات نامنظم یا تصادفی گویند. این تغییرات کاملاً تصادفی بوده و نتیجه عوامل غیرقابل پیش‌بینی هستند که به طریقی نامنظم عمل می‌کنند. این گونه تغییرات هیچ‌گونه طرح مشخصی ندارند و زمان وقوع آنها نامنظم و معمولاً کوتاه‌مدت

1. Earle
2. Ghil
3. Olsen

تبديل به داده و انجام عمل میانگین‌گیری درنهایت ماتریسی با ابعاد 3673×29 کیلومتر ایجاد گردید و به عنوان پایگاه داده‌ای در این تحقیق مورد استفاده واقع شد. بدین صورت که هر ستون متعلق به یک متغیر است. روش‌های مورد استفاده در این مطالعه، درجهٔ طبقه‌بندی اقلیمی روش تحلیل خوش‌های می‌باشد. تکنیک خوش‌های روشی آماری است که افراد را بر حسب اندازه همانندی میان آن‌ها خوش می‌کند (مسعودیان، ۱۳۸۲: ۳۶). به منظور صحت و ارزیابی گروه‌بندی حاصل خوش‌بندی از تحلیل تابع تشخیص و آزمون میانگین استفاده شد.

نتایج و بحث

برای تحلیل مکانی داده‌ها از نیم‌تغییرنگار روش‌های کریجینگ استفاده شده است. اصلی‌ترین درون‌یابی، ارائه مدلی مناسب بر نیم‌تغییرنگار است تا به وسیله آن بتوان درون‌یابی را انجام داد.

کمتر، حداقل دمای صفر و کمتر، روزهای با توفان گردوخاک، روزهای همراه با برف و بربابه و میانگین ماهیانه (دما) و ۷۲ ایستگاه همدید و کلیماتولوژی استفاده شد. کلیه آمار مورد استفاده آغاز ۱۳۶۰، خاتمه آنها تا سال ۱۳۸۹ است. تعداد ایستگاه‌های مورد استفاده، ۷۲ ایستگاه می‌باشد. با توجه به اینکه ارزش و دقت اطلاعات دانسته‌های اقلیمی با طول دوره آماری بیشتر، نتایج بهتر و دقیق‌تری می‌دهد. برای دستیابی به این منظور در این پژوهش، ایستگاه‌هایی انتخاب شده‌اند که بیشترین طول دوره آماری را دارند و علت اینکه این تعداد ایستگاه انتخاب شده است، همین طول دوره آماری زیاد آنها بوده است. همه مراحل و روش کار با استفاده از روش‌های زمین‌آمار در محیط GIS انجام شده است. پس از مرتب‌سازی و کنترل کیفی داده‌ها، ماتریس‌هایی به ابعاد ۲۹ در ۷۲ از متغیرها برای هر سال تشکیل شد. در ماتریس مذکور، متغیرها در ۲۹ ستون و ایستگاه‌ها در ۷۲ ردیف جای گرفتند. با ترسیم نقشه هر پارامتر برای هر سال، در مجموع ۱۱۰۲ نقشه تولید شد که پس از

جدول ۱. نتایج ارزیابی روش‌های مختلف درون‌یابی به روش کریجینگ برای متغیرهای مورد استفاده

متغیر	MAE	MBE	ASE	RMSS	RMS	روش	مدل	مدل رگرسیون
روزهای ابری	۵/۳۹	/۱۳۵	/۷۰۷	/۹۸	/۶/۸۹	ok	کروی	$Y = 0/35X + 20/78$
آسمان صاف	۹/۳۹	-/۴۹	۱۲/۱۴	/۹۹	/۱۱/۹۵	sky	دایره‌ای	$Y = 0/65X + 84/64$
روزهای با بارندگی ۱ میلی‌متر و بیشتر	۴/۸۰	/۱۲۶	۶/۳۶	/۹۹	/۵/۷۳	sky	دایره‌ای	$Y = 0/62X + 9/35$
روزهای با بارندگی ۵ میلی‌متر و بیشتر	۲/۸۱	/۰۰۵	۴/۱۴	/۹۳	/۳/۴۶	sky	کروی	$Y = 0/50X + 4/54$
روزهای با بارندگی ۱۰ میلی‌متر و بیشتر	۱/۷۰	/۰۶۲	۲/۵۵	/۸۳	/۲/۲۸	ok	کروی	$Y = 0/35X + 2/76$
روزهای همراه با توفان قدری	۲/۲	/۰۰۸	۲/۷۵	/۱۰۴	/۲/۹۳	sky	گوسي	$Y = 0/32X + 3/31$
روزهای بادمای ۲۱ درجه و بالاتر	۲۶/۰۱	-۲/۸۶	۳۲/۳۷	/۹۵	/۳۰/۸۷	sky	کروی	$Y = 0/51X + 21/05$
روزهای بادمای ۳۰ درجه و بالاتر	۱۳/۷	-۲/۳۹	۲۹/۵۱	/۱۰۸	/۳۱/۲۱	uk	کروی	$Y = 0/44X + 77/28$
روزهای با دمای ۴- درجه و کمتر	۱۰/۸	-/۰۲۹	۲۰/۱۶	/۸۱	/۱۶/۲۷	sky	نمایی	$Y = 0/29X + 15/89$
روزهای همراه با حداکثر بارندگی	۵/۲	-/۳۳	۸/۱۶	/۸۹	/۷/۱۶	sky	نمایی	$Y = 0/42X + 12/96$
فشار	۲۶/۰۵	-/۵۲۶	۵۶/۳۹	/۹۴	/۹۸/۶۳	uk	دایره‌ای	$Y = 0/46X + 461/61$
مجموع بارندگی ماهیانه	۴۲/۹	-۱/۰۷	۶۷/۳۴	/۹۶	/۵۶/۶۸	sky	دایره‌ای	$Y = 0/50X + 68/51$
مجموع ماهیانه ساعت‌های آفتابی	۸۹/۸	-/۳۷۳	۱۱۷/۱	/۹۴	/۱۱۰/۶	ok	دایره‌ای	$Y = 0/37X + 2050/2$
روزهای همراه با پارش بیشتر از صفر	۵/۷	/۳۲۵	۷/۴۴	/۱۰۳	/۷/۲۷	sky	دایره‌ای	$Y = 0/72X + 11/18$
میانگین حداکثر رطوبت نسبی	۱/۹	/۰۰۴	۲/۸۳	/۸۶	/۲/۵	ok	گوسي	$Y = 0/59X + 9/78$
میانگین حداکثر دمای روزانه	۱/۹۲	-/۷۷	۲/۴۷	/۱۰۲	/۲/۳	sky	دایره‌ای	$Y = 0/60X + 9/46$
میانگین حداکثر رطوبت نسبی	۴/۵۵	-/۰۸۷	۶/۴۲	/۹۲	/۵/۸	sky	نمایی	$Y = 0/44X + 29/80$
میانگین رطوبت نسبی	۲/۰۷	/۱۸۵	۳/۶۹	/۹۱	/۳/۴	sky	نمایی	$Y = 0/61X + 14/19$
رطوبت نسبی در ساعت ۰۳ گرینویچ	۴/۴۰	/۰۰۲	۶/۴۵	/۹۷	/۶/۲	uk	نمایی	$Y = 0/42X + 29/76$

$Y = 0/72 X + 7/69$	نمایی	sky	۲/۵	/۹۳	۲/۸۳	/۱۰۲	۲/۰۲	Roberto نسبی در ساعت ۰۹ گرینویچ
$Y = 0/57 X + 13/63$	گوسی	sky	۳/۴	۱	۳/۴۶	/۰۴۵	۲/۷۶	Roberto نسبی در ساعت ۲۱ گرینویچ
$Y = -5/41 X + 4/78$	نمایی	ok	۱/۶	/۱۰۱	۱/۶۲	-/۰۰۱	۱/۳۱	سرعت باد
$Y = 0/56 X + 2/99$	نمایی	sky	۱/۱	/۱۰۶	۱/۲۳	-/۰۰۹	/۸۷	فشار بخار آب
$Y = 0/56 X + 2/89$	کروی	ok	۳/۵	/۱۱۲	۲/۷۳	/۱۴۲	۱/۰۲	حداقل دمای روزانه
$Y = 0/46 X + 3/99$	نمایی	sky	۸/۳	/۸۱	۱۵/۱۶	-/۷۸۹	۱۱/۴۹	حداکثر دمای صفر و کمتر
$Y = 0/76 X + 2/79$	کروی	sky	۱/۱	/۹۱	۴/۱۶	-/۳۱۹	۲/۷۹	حداقل دمای صفر و کمتر
$Y = 0/66 X + 8/92$	نمایی	sky	۲/۲	/۴۱	۲۰/۱۶	-/۲۲۹	۱۲/۲۱	روزهای با توفان گرد و خاک
$Y = 0/96 X + 10/19$	کروی	ok	۴/۱	/۶۸	۳/۰۷	/۸۳۵	۴/۳۹	روزهای همراه با برف و برفایه
$Y = 0/51 X + 14/21$	دایره‌ای	sky	۱۲/۹	/۱۸۲	۲/۷۷	-/۷۷	۱۳/۱۲	میانگین ماهیانه دما

منبع: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

سایر مدل‌ها برای ارزیابی و درون‌یابی متغیر بارش به توجه به خطای کمتر مدل کریجینگ ساده از نوع دایره‌ای انتخاب شده است. همچنین، نتایج ارزیابی روش‌های مختلف درون‌یابی براساس معیارهای آماری نشان داد که روش ساده مدل دایره‌ای، مناسب‌ترین روش درجهت برآورد توزیع مکانی دما در مناطق مرکزی کشور به شمار می‌رود؛ زیرا دارای کمترین خطای RMSE، MBE و MAE از بین همه روش‌های است. سایر مدل‌های دیگر تفسیر مشابهی دارند که نتایج آنها در جدول ۱ مشخص شده است.

ناحیه‌بندی و تحلیل چرخه‌ها

در این مرحله، پس از ارزیابی بهترین روش‌های زمین‌آمار به منظور درون‌یابی متغیرهای مورد استفاده و تشکیل پایگاه داده‌ای درجهت پنهانه‌بندی و طبقه‌بندی اقلیمی از تحلیل خوش‌های استفاده شد. در این مرحله، با استفاده از تجزیه خوش‌های سلسه‌مراتبی و به کمک روش، وارد یک تحلیل خوش‌های بر روی ماتریس 3673×29 در نواحی مرکزی ایران انجام گرفت. فاصله میان هریک از یاخته‌ها با یاخته‌های دیگر، از طریق فاصله اقلیدیسی مشخص گردیده است. سپس با تکیه بر نمودار درختی ناحیه‌بندی سالانه مشخص شده است. به منظور بررسی و ارزیابی طبقه‌بندی حاصل از تحلیل خوش‌های، از آزمون اختلاف میانگین برابری خوش‌ها و تحلیل ممیزی استفاده شد. با استفاده از تحلیل ممیزی، احتمال اینکه هر یاخته متعلق به گروه خود باشد، حساب شد. نتایج به دست آمده از تحلیل

مدل‌های استفاده شده درجهت برازش، شامل سه روش کریجینگ معمولی (OK)، ساده (SK) و عام (UK) با مدل‌های دایره‌ای^۱، گوسی^۲، کروی^۳ و نمایی^۴ است. نتایج این بررسی در جدول ۱ قابل مشاهده است. با توجه به این مدل، بهترین مدلی که قادر به توجیه هر متغیر مکانی می‌باشد، در جدول ۱ آورده شده است. با استفاده از روش‌های درون‌یابی با مدل‌های مذکور، درون‌یابی انجام گرفته؛ سپس با بهره‌گیری از معیارهای خطاب، به ارزیابی صحت و دقیقت آنها پرداخته شده و نتایج ارزیابی روش‌های مختلف درون‌یابی برای هر متغیر ارائه شده است. نتایج حاصل از درون‌یابی روش‌های زمین‌آمار به عنوان منبع داده‌ها در مراحل بعد تحقیق استفاده شده است؛ برای مثال بهترین مدل برای درون‌یابی مجموع ساعت آفتابی ماهانه، مدل گریجینگ معمولی از نوع دایره‌ای می‌باشد که دارای کمترین خطای RMS با رقم $110/6$ و دارای ضریب تبیین $0/568$ هستند که به دلیل بالا بودن ضریب تبیین بالا نسبت به بقیه مدل‌های این روش، به عنوان بهترین مدل این روش انتخاب می‌شود و متغیر فشار در روش کریجینگ عام، مدل دایره‌ای با کمترین خطای RMSE با رقم $98/4$ و دارای ضریب تبیین $0/57$ می‌باشند که به دلیل بالا بودن ضریب تبیین نسبت به بقیه مدل‌های این روش مناسب‌ترین مدل در روش کریجینگ عام انتخاب می‌شود. بهترین مدل در بین

1 . Circles Model

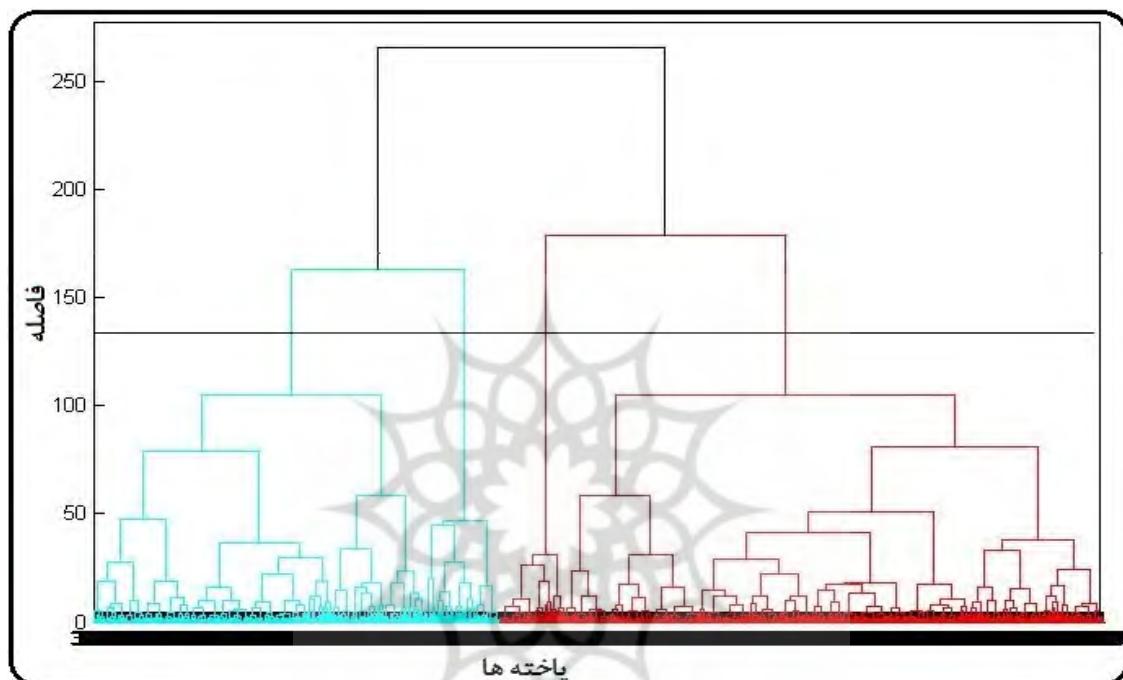
2 . Gaussian Model

3 . Spherical model

4 . Exponential model

می‌باشد. در شکل (۴و۳) نتایج حاصل از پهن‌بندی به روش تحلیل ممیزی و تحلیل خوش‌های آورده شد. با استفاده از هر دو روش تحلیل خوش‌های و تحلیل ممیزی، چهار ناحیه شناسایی شد. شکل‌های ۴و۳ نتایج مقایسه‌ای حاصل از تحلیل ممیزی و تحلیل خوش‌های برای هر گروه را نشان می‌دهد.

ممیزی نشان داد که ۹۷/۸۶ درصد از ایستگاه‌ها به طور صحیح در گروه مربوط به خود قرار داشتند. نتایج حاصل از تحلیل خوش‌های در شکل (۱) آورده شده است. در این شکل، خط مشکی رنگ تعداد ناحیه یا گروه‌ها را مشخص می‌کند. همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود، گروه اول و چهارم دارای دو زیر گروه

شکل ۱. دندروگرام حاصل از تجزیه خوش‌های به روش وارد بروی یاخته‌های حاصل از روش زمین‌آمار

(تئیه و ترسیم: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

بر چرخه‌های ۲ تا ۶ ساله، چرخه‌های ۷ و ۱۳ ساله هم مشاهده شده است. عواملی از قبیل مجاورت با آب‌های خلیج فارس و قرارگیری در سایه ناهمواری‌های زاگرس نیز می‌تواند باعث تنوع زیاد در الگوهای بارش شود؛ بنابراین می‌توان گفت که علاوه‌بر سیستم‌های کلان مقیاس جویی، عوامل محلی و همسایگان نیز در وقوع الگوهای آب قابل بارش در این منطقه دخالت دارند. بررسی چرخه‌های آب قابل بارش نشان داد که این منطقه از کشور دارای چرخه‌های متنوع است (عساکر و همکاران، ۱۳۹۳: ۴۴۴-۴۵۳).

بارش زیاد دمای بسیار کم و رطوبت زیاد: این منطقه از نواحی مرکزی، به‌دلیل هم‌جوار بودن با نواحی پربارش زاگرس نسبت به نواحی دیگر مرتبط‌تر است، به‌طوری که میانگین بارش در این نواحی ۲۹۵/۲ میلی‌متر می‌باشد. میانگین رطوبت در این نواحی ۴۲/۱ درصد و نسبت به نواحی دیگر بیشترین است که با وجود این، درصد کمی از مساحت را به خود اختصاص داده است. براساس تحلیل خوش، تنها ۷/۴۸ درصد از نواحی مرکزی ایران داری بارش زیاد و دمای بسیار کم و رطوبت زیاد است (جدول ۲). تحلیل چرخه‌ها در این قسمت از نواحی مرکزی نشان داد که نسبت به سایر نواحی، تنوع چرخه‌ها زیاد می‌باشد؛ به‌طوری که علاوه

جدول ۲. بعضی مشخصات توصیفی ناحیه بارش زیاد دمای بسیار کم و رطوبت زیاد

فراسنج	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	چولگی	کشیدگی
دما	۱۶/۸	۳/۵	۲۰/۸	۱/۴	۴/۸
بارش	۲۹۵/۲	۷۸/۱	۴۰/۹	/۸۴	۲/۲
رطوبت	۴۲/۱	۳/۴	۸/۲	-/۳۷	۲/۳

منبع: (یافته‌های تحقیق ۱۳۹۵)

از مساحت را به خود اختصاص داده است. میانگین بارش در این نواحی $157/8$ میلی‌متر و دما $18/1$ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. در این نواحی، بارش به توجه به ضریب تغییرات بالای 45 درجه نسبت به دو عنصر دیگر، توزیع پراکنده‌ی بیشتری دارد (جدول ۳). تحلیل چرخه‌های بارش در این قسمت از نواحی مرکزی نشان داد که چرخه‌های 2 تا 4 ساله بیشترین حاکمیت را بر بارش این منطقه دارند. به‌طوری که در این بخش از نواحی مرکزی، چرخه‌های 2 تا 4 ساله بیشترین فراوانی وقوع را دارند (جدول ۶؛ بنابراین، در این مناطق تغییرات دوسالانه (QBO) بزرگ‌مقیاس جوی و همچنین پدیده‌ی ال‌نینو در رخداد بارش تأثیر داشته و منجر به حاکمیت چرخه‌های فوق در بارش این بخش از کشور شده است. می‌توان گفت که علاوه بر سیستم‌های کلان‌مقیاس جوی، عوامل محلی و همسایگان نیز در وقوع الگوهای بارش در این منطقه دخالت دارند.

براساس نتایج به‌دست آمده، چرخه‌های $3 - 2$ بیشترین حاکمیت را در بارش این منطقه دارند (جدول ۶). بیشتر دانشمندان این چرخه‌ها را به ال‌نینو – نوسانات جنوبی (ENSO) و تغییرات دوسالانه (QBO) الگوی بزرگ‌مقیاس گردش عمومی جو و جریانات مداری نسبت داده‌اند؛ به عنوان مثال، کین و تگزیرا (۱۹۹۱) چرخه‌های $3 - 2$ ساله در بارش ماساچوست، هارتمن و همکاران (۲۰۰۸) چرخه‌های $3 - 2$ ساله در بارش چین و عساکره و رزمی (۱۳۹۱) چرخه‌های $3 - 2$ ساله بارش شمال غرب ایران را به تغییرات دوسالانه (QBO) نسبت داده‌اند. کالایجیو همکاران (۲۰۰۴) چرخه‌های $6 - 2$ ساله را در بارش ترکیه را به رخداد ال‌نینو مربوط دانستند.

بارش متوسط دمای کم و رطوبت متوسط: این قسمت از نواحی مرکزی که بیشتر استان‌های سمنان، قم و بخش‌هایی از اراک را شامل می‌شود. براساس تحلیل خوش و تحلیل ممیزی به ترتیب $32/6$ و $33/33$ درصد

جدول ۳. بعضی مشخصات توصیفی ناحیه بارش متوسط دمای کم و رطوبت متوسط

فراسنج	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	چولگی	کشیدگی
دما	۱۸/۱	۳/۱	۱۷/۲	/۶۱	۳/۸
بارش	۱۵۷/۸	۷۶/۷	۴۸/۶	/۹۰	۲/۷
رطوبت	۳۷/۹	۴/۹	۱۲/۹	-/۵۲	۱/۸

منبع: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

کم‌باران است. در داده‌های بارش، چولگی مثبت می‌باشد (چوله به راست) که نشان‌دهنده این مطلب است که مساحت یا پهنه‌های کمتر از میانگین، بیشتر از پهنه‌های بالاتر از میانگین می‌باشد، ولی در داده‌های دما و رطوبت، درست برعکس بارش است؛ یعنی مساحت یا پهنه‌های بیشتر از میانگین، کمتر از پهنه‌های بالاتر از میانگین می‌باشد. تحلیل چرخه‌ها در

بارش بسیار کم دمای بسیار زیاد و رطوبت بسیار کم؛ این نواحی که بیشتر بخش‌های استان کرمان و قسمت‌های اندکی از غرب سیستان و بلوچستان را تشکیل می‌دهد، براساس روش تحلیل خوش‌های و تحلیل ممیزی، تنها $6/۵۰$ و $6/۷$ درصد از مساحت را به خود اختصاص داده است (جدول ۴). میانگین بارش اندک و دمای بسیار بالا نشان از منطقه بسیار خشک و

بالاتر در این نواحی مشاهده شد (شکل ۲ و جدول ۶). جهانبخش و عدالت‌دوست (۱۳۸۷) وجود این چرخه‌ها را به‌ویژه در منطقه آذربایجان، ناشی از چرخه فعالیت لکه‌های خورشیدی و نوسانات اطلس شمالی دانسته‌اند.

این نواحی نشان داد که بر بارش این منطقه، چرخه‌های ۲ و ۱۸ ساله حاکمیت دارد. آزاد و همکاران (۲۰۰۹) چرخه‌های ۳-۵ ساله را در بارش موسمی هند ناشی از پدیده انسو دانسته‌اند. چرخه‌های ۱۱ ساله و

جدول ۴. بعضی مشخصات توصیفی ناحیه بارش بسیار کم دمای بسیار زیاد و رطوبت بسیار کم

فراسنج	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	چولگی	کشیدگی
دما	۲۰/۴	۱/۶۹	۳/۴	-/۶۸	۲/۶
بارش	۷۲/۵	۱۰/۱	۱۳/۷	/۴۲	۲/۷
رطوبت	۲۷/۹	۱/۱	۴/۱	-/۰۴۱	۲/۱

منبع: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

استان یزد، بخش‌های زیادی از کرمان و بخش‌های شرقی استان اصفهان می‌باشد. میانگین دما، بارش و رطوبت در این نواحی به ترتیب ۱۹/۱ درجه سانتی‌گراد، ۱۱۶/۱ میلی‌متر و ۳۴/۱ درصد است (جدول ۵).

بارش کم دمای زیاد و رطوبت کم: این نواحی که تقریباً مرکز کشور را تشکیل می‌دهد، بیش از نیمی از مساحت (۵۰/۳۸) درصد را به خود اختصاص داده است. این نواحی بیشتر شامل بخش‌های زیادی از

جدول ۵. بعضی مشخصات توصیفی ناحیه بارش کم دمای زیاد و رطوبت کم

فراسنج	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	چولگی	کشیدگی
دما	۱۹/۱	۲/۸	۱۴/۷	/۸۵	۳/۹
بارش	۱۱۶/۱	۴۱/۹	۳۶/۱	۱/۴	۵/۶
رطوبت	۳۴/۱	۳/۱	۹	/۲۵	۲/۲

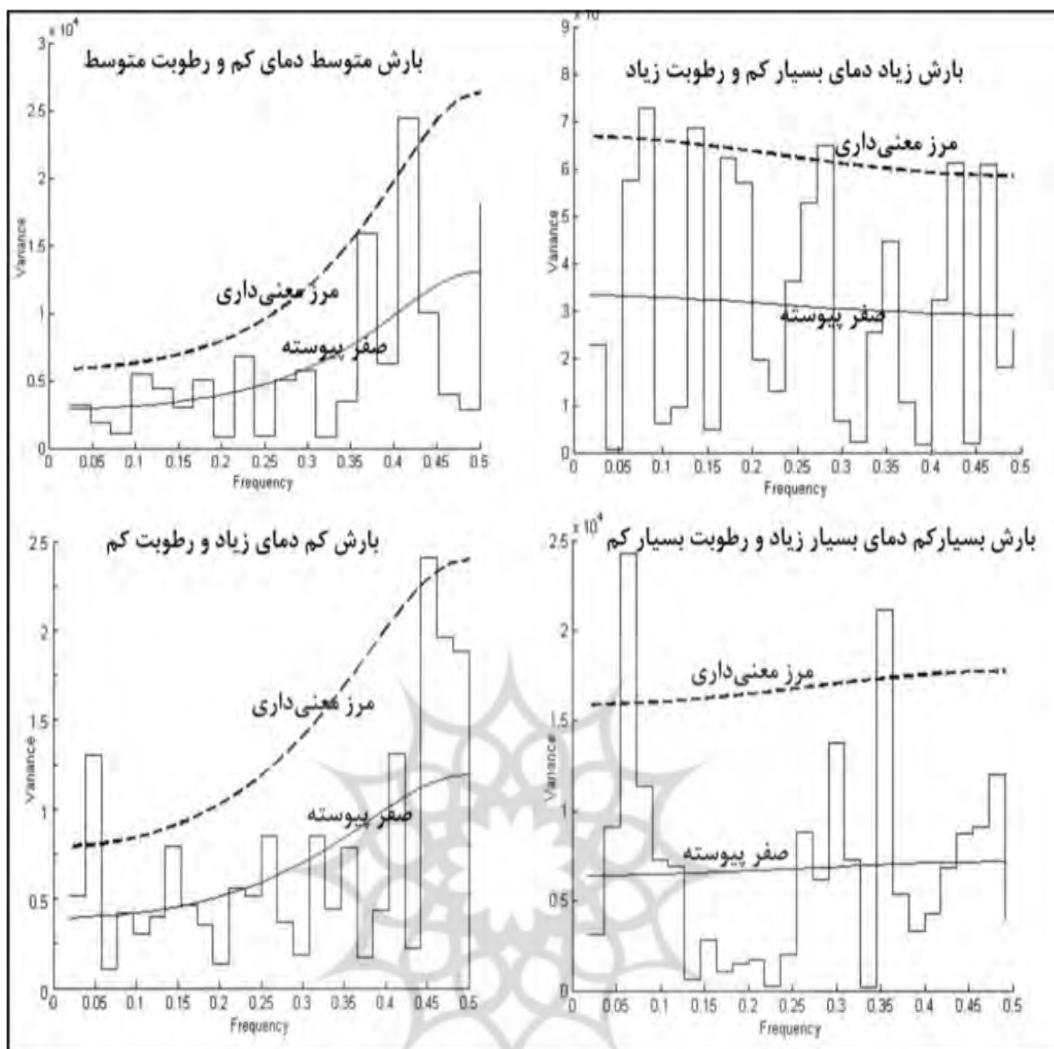
منبع: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

داشت (جدول ۶)، بنابراین می‌توان گفت که در چهار ناحیه بیشتر بر بارش چرخه‌های کوتاه‌مدت حاکم بوده است که با نتایج عساکره و همکاران (۱۳۹۳: ۴۴۴-۴۵۳) که ثابت کردند، برآب قابل بارش کشور چرخه‌های کوتاه‌مدت ۲ تا ۴ ساله حاکم است مطابقت دارد.

در بین این سه عنصر ضریب تغییرپذیری بارش بیشتر می‌باشد، به‌طوری که در تمام نواحی توزیع پراکندگی این عنصر مشهود بود. حداقل بارش در این منطقه، ۱۸۹/۵ میلی‌متر بوده است. کشیدگی مثبت برای هر سه پارامتر، بیانگر افزایش‌گی داده‌ها می‌باشد. تحلیل چرخه‌های بارش در این نواحی نشان داد که علاوه بر چرخه‌های ۲ تا ۳ ساله، چرخه‌های ۲۶ ساله هم وجود

جدول ۶. چرخه‌های بارش حاصل از تحلیل خوش‌های و تحلیل ممیزی برای هریک از نواحی (یافته‌های تحقیق)

نواحی	خوشه ۱	خوشه ۲	خوشه ۳	خوشه ۴
بارش زیاد دمای بسیار کم و رطوبت زیاد	خوشه ۱			
بارش متوسط دمای کم و رطوبت متوسط	خوشه ۲			
بارش بسیار کم دمای بسیار زیاد و رطوبت بسیار کم		خوشه ۳		
بارش کم دمای زیاد و رطوبت کم			خوشه ۴	
				منبع: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

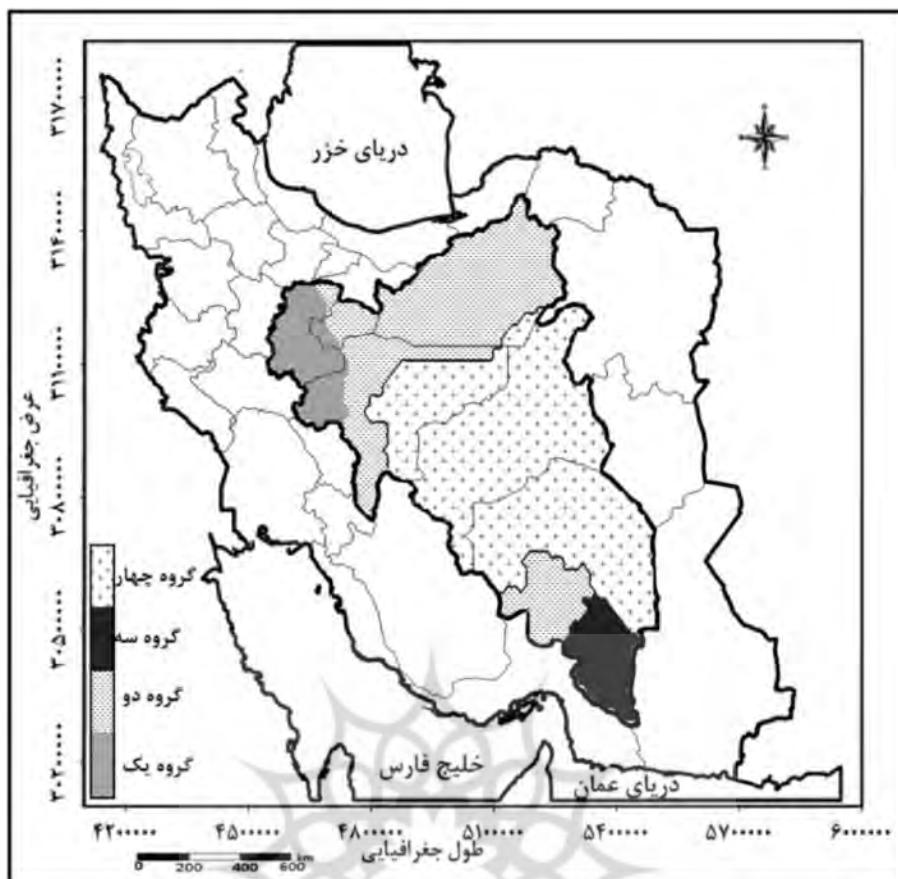
شکل ۲. دوره نگار، طیف و مرز معنی داری سری های زمانی بارش خوش های مورد مطالعه

تهیه و ترسیم: (یافته های تحقیق، ۱۳۹۵)

جدول ۷. درصد مساحت هریک از نواحی براساس تحلیل خوش های و تحلیل ممیزی (یافته های تحقیق)

تحلیل ممیزی	تحلیل خوش های	نواحی
۷/۵۹	۷/۴۸	خوشة ۱ بارش زیاد دمای بسیار کم و رطوبت زیاد
۳۳/۳۳	۳۲/۶	خوشة ۲ بارش متوسط دمای کم و رطوبت متوسط
۶/۷	۶/۵۰	خوشة ۳ بارش بسیار کم دمای بسیار زیاد و رطوبت بسیار کم
۵۴/۲	۵۰/۳۸	خوشة ۴ بارش کم دمای زیاد و رطوبت کم

منبع: (یافته های تحقیق، ۱۳۹۵)

شکل ۳. ناحیه‌بندی اقلیمی نواحی مرکزی ایران به روش تحلیل خوشه‌ای

تپیه و ترسیم: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

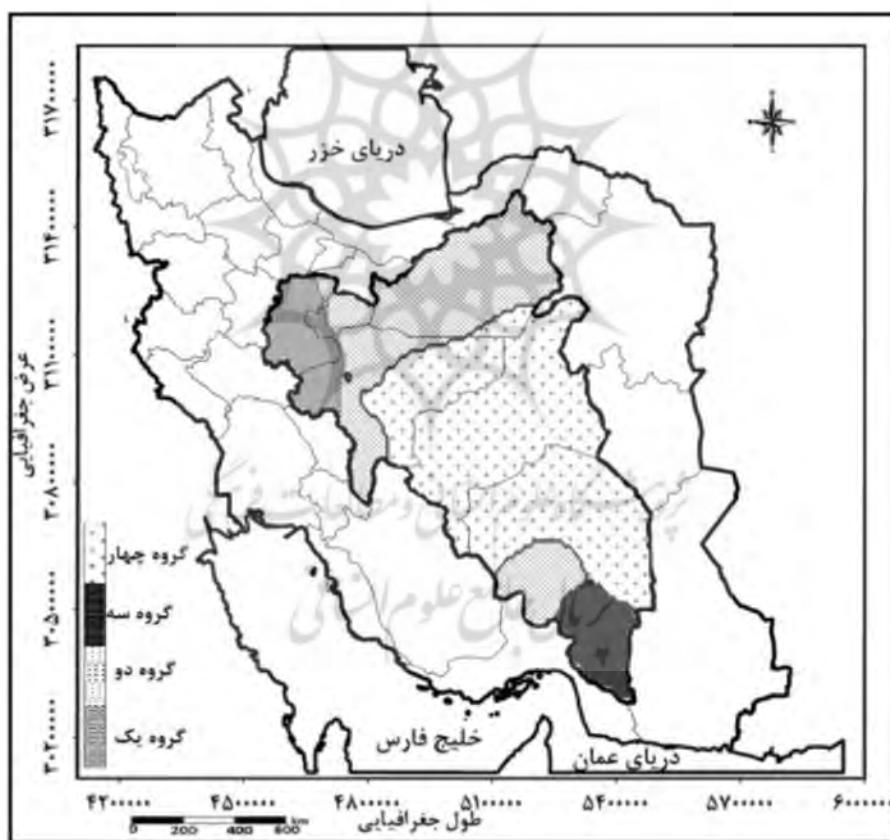
تابع خطی L_1 برای چهار گروه به دست آمده است. تابع L_1 می‌تواند سبب تشخیص دو گروه از یکدیگر شود. در این صورت، واریانس مقادیر L_1 بین دو گروه بسیار بیشتر از واریانس مقادیر L_2 در داخل دو گروه است. توابع خطی به دست آمده از تحلیل ممیزی، به صورت زیر می‌باشد:

در تحلیل ممیزی، توابع خطی حاصل می‌شود که در واقع توابع خطی همان تابع ممیزی است که اندازه هریک از ضرایب، نقش تابع را در گروه‌بندی‌ها مشخص می‌کند. یک تابع معمولاً موجب افزایش (ممیز) یک گروه از $n-1$ گروه دیگر می‌شود (اشرفی، ۱۳۸۸: ۱۵۸). بنابراین درنهایت $n-1$ تابع ممیزی ایجاد می‌شود. در اینجا منظور از n تعداد گروه‌ها است. درنهایت، سه

$$\begin{aligned}
 l_1 = & -1.294(x_1) .195(x_2) .676(x_3) + .854(x_4) - .382(x_5) .282(x_6) \\
 & + 4.456(x_7) - 1.087(x_8) + 5.346(x_9) - 4.903(x_{10}) \\
 & + 0.433(x_{11}) - 0.446(x_{12}) + 3.462(X_{13}) + 2.022(X_{14}) \\
 & + 1.27(x_{15}) - .841(x_{16}) - 3.973(x_{17}) - 4.954(x_{18}) \\
 & - 2.495(x_{19}) + .716(x_{20}) + 1.21(x_{21}) + 1.42(x_{22}) - 2.65(x_{23}) \\
 & - 4.65(x_{24}) + 4.665(25) + .546(x_{26}) + 2.019(x_{27}) \\
 & - .619(x_{28}) + 1.145(29)
 \end{aligned}$$

$$l_2 = -.211(x1) .008(x2) .498(x3) + .439(x4) - 1.866(x5) - .082(x6) \\ + 1.668(x7) - 2.887(x8) + 2.419(x9) - .580(x10) \\ + .400(x11) - .316(X12) + .578(X13) - 3.855(X14) \\ + 1.199(x15) + .250(x16) - 2.877(x17) + 4.067(x18) \\ - .410(x19) + .463(x20) + .549(x21) - .889(x22) - 2.877(x23) \\ - 3.193(x24) - .343(25) + 2.546(x26) - .402(x27) \\ + .363(x28) + .749(29)$$

$$l_3 = 3.721(x1) - .909(x2) - .646(x3) - .747(x4) + 6.144(x5) - .738(x6) \\ + .839(x7) - 6.239(x8) - 2.825(x9) - 2.355(x10) \\ - 1.160(x11) + .511(X12) - 2.281(X13) 6.652(X14) - .026(x15) \\ - 2.373(x16) - 6.877(x17) - 8.067(x18) + 3.695(x19) \\ + .539(x20) + 1.549(x21) - 3.337(x22) - 6.877(x23) \\ + 8.872(x24) + 6.201(25) + 3.546(x26) - .989(x27) + .539(x28) \\ + 1.949(29)$$

شکل ۴. ناحیه‌بندی اقلیمی نواحی مرکزی ایران به روش تحلیل ممیزی

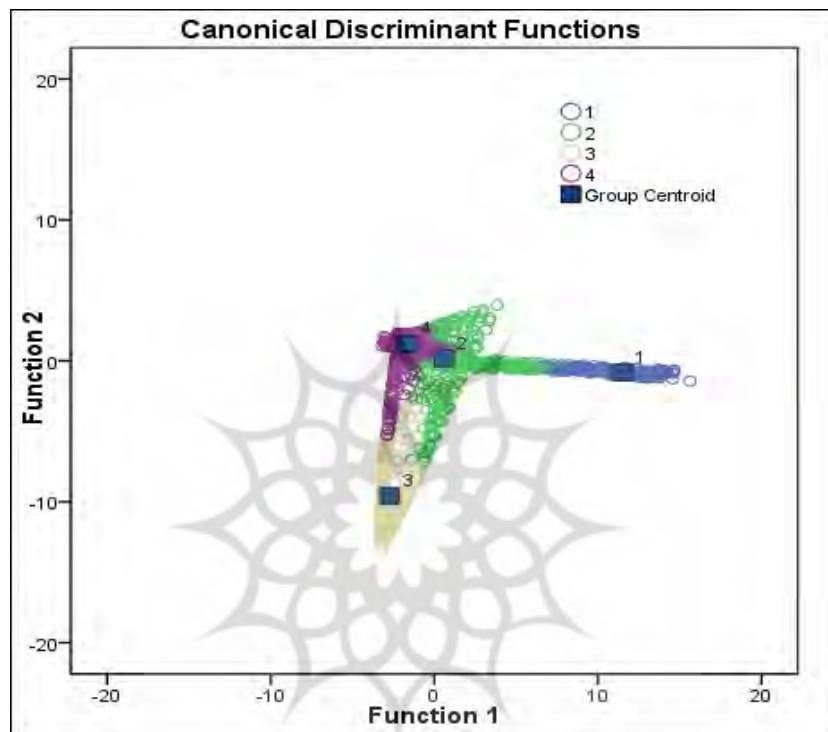
تهیه و ترسیم: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

(همان: ۲۵۰). همچنین، با جایگزین کردن مقادیر زیر برای هریک از متغیر، نمره تابع تشخیص آن را می‌توان محاسبه کرد؛ برای مثال بهازای یک واحد تغییر در تابع اول $446/446$ - میلی‌متر تغییر در بارش ایجاد می‌شود، این مقدار برای تابع دوم $316/316$ - و برای تابع سوم $511/511$ -

در توابع L هریک از ضرایب پارامترها شبیه ضرایب رگرسیون تفسیر می‌شوند و سهم تفکیکی هر متغیر مستقل در هریک از تابع تشخیص را ضمن کنترل اثر سایر متغیرها نشان می‌دهد، به طوری که با استفاده از این ضرایب می‌توان تابع (معادله) تشخیصی ایجاد کرد

بیشترین نقش را دارد. شکل (۵) پراکنش یاخته‌های هریک از گروههای به دست آمده از تحلیل ممیزی و همچنین مرکز ثقل هریک از گروهها را نشان می‌دهد. محور افقی این نمودار تابع اول و محور افقی، تابع دوم است.

میلی‌متر می‌باشد یا برای مثال، بهازای یک واحد تغییر در تابع دوم، 749° درجه سانتی‌گراد تغییر در دما ایجاد می‌شود. سایر پارامترها تفسیر مشابهی دارند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، متغیر ۹ (روزهای با دمای 4° - درجه و کمتر) بیشترین تأثیر را در تفکیک گروه‌ها در تابع اول دارد. برای تابع دوم متغیر ۱۴

شکل ۵. نمای کلی پراکنش یاخته‌های گروه‌های به دست آمده از تحلیل ممیزی
تهییه و ترسیم: (یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۵)

طیفی استفاده شده است. نتایج حاصل از اعمال تحلیل خوش‌های و تحلیل ممیزی، بیانگر وجود چهار ناحیه اقلیمیاست: ۱- ناحیه بارش زیاد، دمای بسیار کم و رطوبت زیاد؛ ۲- بارش متوسط، دمای کم و رطوبت متوسط؛ ۳- بارش بسیار کم، دمای بسیار زیاد و رطوبت بسیار کم؛ ۴- بارش کم، دمای زیاد و رطوبت کم در نواحی مرکزی. نتایج حاصل از تحلیل چرخه‌های بارش هریک از این نواحی نشان داد که در مجموع، چرخه‌های کوتاه‌مدت ۲ تا ۴ ساله، بیشتر حاکمیت را بر بارش هر چهار ناحیه داشته است؛ با این حال، متنوع‌ترین چرخه بارش، در ناحیه بارش زیاد، دمای بسیار کم و رطوبت زیاد مشاهده شده است.

نتیجه‌گیری

بررسی و شناخت نوع اقلیم یک منطقه و عناصر غالب مؤثر بر آن، تعیین‌کننده اقلیم هر منطقه است. در واقع اقلیم، تمامی عناصر جوی را در خود جای دارد؛ با وجود این، طبقه‌بندی اقلیم یک منطقه بر مبنای چند عنصر، هر چند تأثیرگذار، نمی‌تواند به طور دقیق اقلیم یک منطقه را تعیین کند. طبقه‌بندی اقلیم یک منطقه، زمانی به خوبی انجام می‌گیرد که با استفاده از پارامترهای اقلیمی بسیار زیاد انجام شود؛ از این‌رو، در این مطالعه برای ناحیه‌بندی اقلیمی با استفاده از ۷۲ ایستگاه سینوپتیکی و کلیماتولوژی و ۲۹ متغیر اقلیمی از روش تحلیل خوش‌های و تحلیل ممیزی و برای تحلیل چرخه‌های بارش هریک از این نواحی، از تحلیل

مسعودیان، ابوالفضل؛ کاویانی، محمد رضا(۱۳۸۷). اقلیم‌شناسی ایران. اصفهان: انتشارات دانشگاه. چاپ اول.

منتظری، مجید (۱۳۹۰). شناسایی فصول دمایی ایران به روش تحلیل خوشه‌ای. *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی اصفهان*. شماره ۲. صص ۱۷۱۹۵-۱۷۶۹.

موحدی، سعید؛ حیدری ناصرآباد، بهروز؛ هاشمی عناء، سید کرامت؛ رنجبر، فیروز (۱۳۹۱). پهنه‌بندی اقلیمی استان خوزستان. *فصلنامه علمی-پژوهشی فضای جغرافیایی دانشگاه ازاد اهر*. شماره ۴۰، صص ۶۴-۷۳.

نظری‌پور، حمید؛ رشید، سعید آبادی (۱۳۹۱). تعیین فصول اقلیمی زاهدان با روش تحلیل خوشه‌ای. *جغرافیا و توسعه دانشگاه زاهدان*. شماره ۲۶. صص ۸۷-۹۷.

Azad, Sarita and T. S. Vigneshb and R. Narasimha, (2009): Periodicities in Indian Monsoon Rainfall over Spectrally Homogeneous Regions. *Int. J. Climatology*, DOI: 10.1002/joc.2045.

Earle M.D, K.E. Steele, D.W.C. Wang (1999): Use of Advanced Directional Wave Spectra Analysis Methods. *Ocean Engineering* 26, 1421–1434.

Ghil.M, M. R. Allen, M. D. Dettinger, K. Ide, D. Kondrashov, M. E. Mann, A. W. Robertson, Saunders. Tian, F. Verdi, and P. Yiou (2001): Advanced Spectral Methods for Climatic Time Series. *Reviews of Geophysics*, 40, 1, pages 1-1–1-41.

Hartmann, S. Becker, and L. King, (2008): Quasi-Periodicities in Chinese Precipitation Time Series. *Theor. Appl. climatology*. Vol 92, pp 155–163. DOI 10.1007/s00704-007-0317-1.

Kane, R. P. and Teixeira. N R. (1991): Power Spectrum Analysis of the Annual Rainfall Series for Massachusetts (NE. U.S.A). *Climatic Change*, 18: 89-94.

Olsen Lena Ringstad, Probal Chaudhuri, Fred Godtliebsen (2008): Multistage Spectral Analysis for Detecting Short and Long Range Change Points in Time Series. *Computational Statistics and Data Analysis* 52, 3310–3330.

منابع

اشرفی، سعیده (۱۳۸۸). پهنه‌بندی اقلیمی بارشی شمال غرب ایران. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه زنجان.

جعفرپور، محمد (۱۳۸۶). مبانی آب و هوای کره زمین. *انتشارات دانشگاه پیام نور تهران*.

جهانبخش، سعید؛ عدالت‌دوست، معصومه (۱۳۸۷). *تغییر اقلیم در ایران (مطالعه موردی: شاخص نوسانات اطلس شمالی به عنوان شاخصی از تأثیرات فعالیت خورشیدی بر تغییرات بارش آذربایجان)*. سومین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران. دانشگاه تبریز. صص ۱۲-۱.

حیدری، حسن؛ بهلول، علی‌جانی (۱۳۸۷). *طبقه‌بندی اقلیمی ایران با استفاده از تکنیک‌های آماری چند متغیره*. پژوهش‌های جغرافیایی طبیعی دانشگاه تهران. شماره ۲. صص ۵۷-۷۴.

خسروی، محمود؛ آرامش، محسن (۱۳۹۱). پهنه‌بندی اقلیمی استان مرکزی با استفاده از تحلیل عاملی-خوشه‌ای. *جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی دانشگاه اصفهان*. شماره ۲. صص ۸۷-۱۰۰.

سلیقه، محمد؛ برمیانی، فرامرز؛ مرتضی، اسماعیل نژاد (۱۳۸۷). پهنه‌بندی اقلیمی استان سیستان و بلوچستان. *جغرافیا و توسعه زاهدان*. شماره ۱۲. صص ۱۰۱-۱۱۶.

شیرانی، فرزانه؛ مزیدی، احمد؛ خداقلی، مرتضی (۱۳۸۸). پهنه‌بندی اقلیمی استان یزد با روش‌های آماری چند متغیره. *جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای مشهد*. شماره ۱۳. صص ۱۵۷-۱۴۰.

عساکر، حسین؛ مهدی، دوست‌کامیان (۱۳۹۳). *تحلیل تغییرات ناهنجاری‌ها و چرخه‌های آب قابل بارش جو ایران*. شماره ۴. صص ۴۳۵-۴۴۴.

غیور، حسنعلی؛ منتظری، مجید (۱۳۸۳). پهنه‌بندی رژیم‌های دمایی ایران با مؤلفه‌های مبنای و تحلیل خوشه‌ای. *جغرافیا و توسعه*. شماره ۴، صص ۳۴-۲۱.

مسعودیان، ابوالفضل؛ عطایی، هوشمند (۱۳۸۴). *شناسایی فصول بارشی ایران به روش تحلیل خوشه‌ای*. مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان. شماره ۱. صص ۱-۱۲.

